

Zágorec-Csuka Judit

MINDENÜVÉ

*Én gyökértelennek érzem magam,
mert én vagyok a gyökér.
Esterházy Péter*

Majd elfelejtet lakásod címét,
számát, igazi neved, de a fényben
lesz a te helyed, hiszen csak
a fény teremti és veti az árnyakat,
oldja, amit ember nem oldhat,
csodaszert hoz, a sötétségből kihívja
az angyalt, a csillagok kivirágoznak
az égen teérted, majd mindenüvé leszel,
földdé, éggé, éterré, a halhatatlanság
örök parázsa fénylik helyetted.

TE ÉS ÉN

Mi ketten együtt,
mégis sivatagi magányban
kalitkában őrzött madárként,
kietlen utakon járva,
felszántott réteken repülve,
égető nap alatt elbújva,
tekintetedbe merülve,
örökös harcban és kételyben,
temetésben és gyászban,
ott bent és itt kint,
sem élni, sem meghalni
nem tudok nélküled.